

104. Berga, Kjula sn, Öster Rekarne hd.

Pl. 49.

Litteratur: D 8vo 35; Hermelin, Ö. Rekarne härads fornlemn. s. 393 teckn.

Runstenen står rest vid Berga gård i en sluttning mellan manbyggnaden och ekonomibyggnaderna, men skall enligt D 8vo 35 »för en femtio år sedan (före 1855) legat å en kulle i trädgården, som tyckes varit en ättechög».

Ämnet angiver D. 800 35 såsom »grovkornig, fältspatartad, något kvartsblandad gråsten, med ovanligt skrofflig yta», vadan den föga djupt huggna ristningen säges vara delvis oläslig. Höjden är 1,76 m, bredden vid foten 42 cm, i toppen över nedre slinglinjen 57 cm. Slingans bredd är 7 cm. Stenen i sin helhet har formen av ett tresidigt prisma.

Inskriften börjar nedtill t. v. men slingans gräns nedåt är icke klar. Av första namnet är 2—6 **-rkstin** med undantag av **st** tydliga men även **st** torde vara säkra. Före **rkstin** står åtminstone **i**, som möjligen kan ha varit **f**, så att namnet varit **frustin** med till **Y k** stupat **u**, 2 **r** antages även av D 8vo 35, som läser **i** för 3 **k**, vars bistav dock synes alldeles tydligt. Ordet »sten» är ristat 12—15 **tsin**; den bistav till **p**, som finnes på 15 **n** i D 8vo 35, är en naturlig fåra. Ordet »denna» är mycket otydligt, i 16 **p** är bistaven så gott som utplånad, **p** är icke vänderuna som i D 8vo 35, 17 är **i**, 18 ett otydligt **s**, 19 ett tydligt **n**, 20 **i** saknar bistav och kan icke hava varit **a**, ordet har alltså varit **pisni**, fel för ***pinsi**. Efter 23—27 **hepin** följa fem runor 28—32 i samma namn. 27 läser D 8vo 35 som **f**, men blott en fåra av 2 cm motsvarar övre bistaven till **Y**, varemot den nedre är tydligare. 29 är tydligen **a**, 30 **s**, 31 **i** betecknas i D 8vo 35 som en fåra och uppmärksammas alls icke av Hermelin men är tydligen huggen, då den börjar vid övre slinglinjen utan fortsättning uppåt och slutar skarpt vid den nedre, där dock det vatten, som runnit i den huggna fåran, frätt en liten fortsättning i lodrät riktning; måhända finnes upptill v. bistaven till **t**, men den högra-är borta. 32 är nog **p**, såsom Dybeck och Hermelin uppfattat den, ehuru den ock har utseende av **† o** med övre vänstra bistaven särskilt tydlig. Namnet torde alltså vara **hepinfastp** med dubbelbeteckning **tp** för **t**. Efter **fapur** finnes intet skiljetecken, i **sen** synes **e** hava prick, på **n** är ej vänstra bistaven synlig. Efter **ulfr** är kolon otydligt och följes av 45 **† o**, som är djupt ristat och tyckes så tecknat även i D 8vo 35 samt följes av ett djupt kolon. Det följande ordet synes vara 46—48 **nur**, översta staven på **n** är avslagen och i denna kant löper en fåra jämsides med vänstra bistaven men fortsättes icke över staven, varför runan icke är **† o**; 47 **u** är upptill skadad, vilket kan förklara, hur D 8vo 35 kunnat läsa **Y ik**, den förmenta bistaven till **Y** är en fåra; **r** uppfattar D 8vo 35 som **u** men övergången från mellanstrecket till nedre strecket i **R** kännes tydligt för fingret. Hermelin har i runorna 45 ff. förmodat **risti**, men detta utgör antagligen inskriftens sista ord 49—53, där D 8vo 35 tecknar **††††** men dess läsning är förenad med stora svårigheter; **r** synes stupad, övriga runor möjliga men långt ifrån säkra. Även ornamenten äro i hög grad skadade och delvis omöjliga att reda, vilket ock gäller ormhuvudet med inskriftens slut och stjärten med dess början.

Inskriften är alltså måhända följande:

frkstin : riti : tsin : pisni : at hepin fastp : fapur sin : ulfr : o : nur : rist :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50

Översättning: Frösten reste denna sten efter Hedinfast sin fader. Ulv på Nor ristade.

Någon ort Nor finnes icke i omnejden, närmaste motsvarighet är Nora i Ytter-Enhörna sn.